

Jeg deler de Betæneligheder, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) fremsatte om den foreslaaede Sæmmensætning af Kommissionen. Det forekommer mig ikke at være berettiget, at der gives Lensbesidderne særlig Adgang til denne Kommission. Jeg er meget bange for, at hvis Kommissionen dannes efter Forslaget her med 7 Medlemmer fra Folketinget, 7 Medlemmer fra Landstinget og desuden 7 af Ministeren udnævnte Repræsentanter for Juraen og Lensbesidderne, faa vi en Kommission, som for sin overvejende Del ikke vil være egnet til at foretage sine Overvejelser i — som jeg før kaldte det — Tidens Aand. Jeg tror, at en saa stærk Repræsentation for Lensbesidderne og Juraen tværtimod vil være egnet til at hemme og sinke et virkelig indgaaende og tidssvarende Arbejde i dette Forhold. Jeg er ikke blot betænkelig ved den stærke Repræsentation for Lensbesidderne, men jeg er ogsaa betænkelig ved at give Juraen en alt for stor Indflydelse i Kommissionen. Dette Spørgsmaal skal ikke hovedsagelig løses ud fra et af juridisk Spidsfindighed dikteret Synspunkt. Det er min Opfattelse, at naar man staar overfor et socialt Anliggende af den Karakter og det Omfang, som her er Tale om, maa man hyppigt mindes de gamle Ord: Summum jus, summa injuria. Det vil sige: at det, der tager sig ud som den højeste Ret, den allermest gyldige Ret ifølge den bestaaende Lovgivning, meget hyppigt i Virkeligheden er den allerstørste Uret. Ja, det er min Opfattelse, at naar man skal løse et Spørgsmaal som dette, der her ligger for, overhovedet skal løse et Spørgsmaal af saa indgribende Karakter, kan man ikke lade sig holde tilbage af juridiske Spidsfindigheder, kan man ikke lade sig binde i snærende Baand af Hensyn til, hvad der paa alle Punkter er gældende Ret, saa kan man blive nødt til at sprænge disse Hensyn ud fra den Betragtning, at der er en Ret, som ligger over alt dette. Jeg ønsker, at denne Tankegang maa blive repræsenteret i Kommissionen og maa gøre sig stærkt gældende indenfor den.

Kommissionens Sæmmensætning efter Ministerens Forslag er mig ikke den bedste Borgen derfor, og jeg kunde derfor ønske med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds en noget ændret Sæmmensætning af Kommissionen. Denne Sæmmensætning minder mig mere om den Kompromissets Aand, hvori man her i Tinget i en Aarrække har handlet, og jeg blev

yderligere bestyrket i den Opfattelse ved at høre det ærede Medlem fra Kerteminde (Pinstrup). Det ærede Medlem sagde med Selvtillfredshed, at saaledes som vi have løst Spørgsmaalet om den almindelige kommunale Valgret, saaledes ville vi ogsaa løse dette Spørgsmaal. Det er et daarligt Varsel for dette Spørgsmaals Løsning, thi den almindelige kommunale Valgret fik en Løsning, som er ejendommeligt derved, at de store Jordbesiddere blev sidende fast i deres Valgretsprivilegium. Hvis man derfor har i Sinde at løse det Spørgsmaal, vi her tale om, i samme Aand og paa samme Maade, kunne vi ikke med nogen Glæde og Tillfredshed imødesee den Løsning, der venter dette Spørgsmaal. Jeg maa ogsaa tænke paa, hvorledes man i sin Tid løste Spørgsmaalet om Tiendens Aflysning, i hvilken Grad Hensynet til Tiendejerne, de store Jordbesiddere, den Gang blev drevet frem. Jeg ønsker dette Spørgsmaal løst i en helt anden Aand.

Jeg vil anse det for heldigt, om dette Spørgsmaal løses uden Kamp. Kan man løse det uden, er det godt, men det er min Opfattelse, at hvis en Kamp bliver nødvendig i dette Spørgsmaal for at fremtvinge en Løsning, som er til Folkets Tarv, og som svarer til Aanden i vor Tid, bør man ikke vige til Side derfor.

Til Slutning kun den Bemærkning, at jeg ikke paa nogen Maade ønsker at forsinke det foreliggende Forslags Fremme. Jeg indser imidlertid ikke, at der kan blive Tale om nogen Forsinkelse af nævneværdig Art, selv om der blev givet os Lejlighed til i et Udvalg ganske kort og meget hurtigt at drøfte Spørgsmaalet om Kommissionens Sæmmensætning, og jeg henstiller til det ærede Flertal her i Salen at overveje, om et saadant Udvalg ikke meget vel lod sig forene med en meget hurtig Fremme af det foreliggende Lovforslag.

N. Jensen: Jeg tror i Modsætning til den ærede sidste Taler, at det vil være mere formaalstjenligt, at dette Spørgsmaal bliver behandlet i en Kommission, end om der her havde foreligget et Forslag til en Ordning paa Tingets Bord. Det er jo ikke noget nyt, der er fremme her; det er, som det blev nævnt af den ærede første Taler (Pinstrup), et af de Spørgsmaal, som Venstre gennem en Menneskealder har haft paa sit Program, og det er jo ogsaa meget rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Kerteminde (Pinstrup) sagde, at man har ikke faaet alle Programpunkter løste, men man skrider successive til en Løsning. Og hvis